

DECIZIE

18 mai 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței –

Svetlana Filincova,

Judecători –

Valentina Clevadî, Iurie Bejenaru,

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

Examinînd recursurile declarate de Iurie Leșan și de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Leșan împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind încasarea prejudiciului material și moral ca urmare a neexecutării hotărîrii instanței de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de Iurie Leșan,

a c o n s t a t a t :

La 03 decembrie 2012 Iurie Leșan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, solicitînd constatarea încălcării articolului 6 § 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și articolului 1 al protocolului nr.1, exprimat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii Curții de Apel Chișinău nr.3-2655/08 din 10.11.2008, constatarea încălcării art.13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului pe motivul lipsei unui recurs efectiv în legătură cu neexecutarea hotărîrii judecătorești, constatarea faptului că Legea nr.87 din 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, este un remediu ineficient pentru asigurarea executării hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 28.20.2008, încasarea de la bugetul de stat a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 18 000 lei cu titlu de prejudiciu material.

În motivarea acesteia a indicat că, prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău nr. 3-2655/08 din 10 noiembrie 2008, menținută prin decizia irevocabilă a Curții

Supreme de Justiție 3r-264/09 din 21 ianuarie 2009, Consiliul mun. Chișinău a fost obligat să-i acorde spațiu locativ.

Prin încheierea executorului judecătoresc nr. 12-689/09 din 25 februarie 2009, a fost primit spre executare documentul executoriu, cu intentarea și stabilirea termenului pentru executare benevolă, încheierea fiind expediată la aceeași dată și recepționată de Consiliul municipal Chișinău, fapt confirmat prin ștampila aplicată.

Ulterior, la data de 27 decembrie 2010, prin demersul nr. 064-12-689/10, executorul judecătoresc Igor Doroftei a acordat Consiliului municipal Chișinău termen pentru executarea hotărârii nr. 3-2655/08 din 10 noiembrie 2008, însă debitorul nu a întreprins nici o acțiune în acest sens, limitându-se doar la comunicarea lipsei fondului locativ și realocarea de către Guvern a mijloacelor financiare pentru construcția acestora.

Totodată, pe parcursul perioadei de neexecutare a solicitat autorităților naționale (Prim-ministrului R. Moldova, Ministerului Justiției, Procuraturii, debitorului Consiliului municipal Chișinău), întreprinderea acțiunilor necesare privind executarea hotărârii judecătorești, însă din lipsa reacției autorităților a fost nevoit să depună cerere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, înregistrată cu nr. 8226/11 din 27 ianuarie 2011, prin care a solicitat constatarea violării art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, urmare a omisiunii Statului de a asigura executarea hotărârii judecătorești definitive și art. 13 din Convenție, urmare a lipsei unei căi efective de recurs interne pentru prevenirea continuării încălcării drepturilor garantate din hotărârea nr. 3-2655/08 din 10 noiembrie 2008.

Prin comunicarea Curții Europene a Drepturilor Omului nr. ECHR-LRoul.3 RP/rgo din 29 septembrie 2011 a fost informat despre faptul, că în temeiul art. 7 din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, să se adreseze în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a legii nominalizate instanței de judecată competente cu o cerere de chemare în judecată privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, fiind menționat faptul, că adoptarea legii a avut drept scop soluționarea cererilor privind violările Convenției Europene la nivel național în sensul hotărârii pilot Olaru și alții c. Moldovei din 28 iulie 2009 /cererile nr.476/07, 22539/05,17911/08 și 13136/07/.

Astfel, la 17 octombrie 2011, a sesizat Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău cu cererea de chemare în judecată privind neexecutarea hotărârii judecătorești în cauză, pentru o perioadă mai mult de 4 ani. Cererea fiind admisă parțial și dispusă

repararea prejudiciului material în sumă de 89 340 lei (pe perioada noiembrie 2008 - octombrie 2012) și a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.

Consideră, că atât debitorii în persoana Primăriei mun. Chișinău și a Consiliului municipal Chișinău, cât și autoritățile statului categoric nu sunt interesate de executarea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2008, privind asigurarea cu spațiu locativ, nemaivorbind de respectarea dreptului la un proces echitabil garantat de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului.

Totodată menționează că, în pofida existenței unor hotărîri judecătorești emise în baza Legii 87 din 2011, pînă în prezent titlul executoriu nominalizat rămîne neexecutat, fapt prin care în mod direct îi cauzează prejudicii de ordin material și moral.

Astfel, cu referire la prejudiciul moral susține că, inacțiunile și ne dorința vădită și obraznică a debitorilor îi cauzează suferințe atât pentru sine cât și membrilor familiei sale, prin crearea situații tensionate în familie.

Menționează că, pe lîngă un copil minor de 5 ani aflat la întreținere, reclamantul are și un nou născut, născut la 20 februarie 2014, fapt ce demonstrează necesitatea asigurării prioritare a familiei sale cu spațiu locativ, împrejurare care de fapt confirmă și justifică indiscutabil starea de vulnerabilitate și imposibilitate de a asigura familia cu condiții de trai corespunzătoare, în același timp, fapt ce-i creează stresuri puternice, neliniște și neîncredere în familie.

Privitor la aspectul material al cerințelor înaintate menționează că lipsa spațiului locativ l-a determinat să închirieze spațiu locativ în mun. Chișinău, atât pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, cât și după, achitînd lunar conform contractul de locațiune nr. 655 din 01 noiembrie 2012, plata pentru chirie în sumă de 3 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Buiucani municipiul Chișinău, emisă la 27 aprilie 2015, cererea lui Iurie Leșan împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, executorul judecătorec Igor Doroftei, Primăria și Consiliul mun. Chișinău privind constatarea încălcării art. 6 § 1 CEDO, art. 1 al Protocolului nr. 1 al Convenției exprimat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii Curții de Apel Chișinău nr. 3-2655/08 din 10 noiembrie 2008, constatarea încălcării art. 3 CEDO pe motivul lipsei unui recurs efectiv în legătură cu neexecutarea hotărîrii judecătorești, constatarea faptului că Legea nr. 87 din 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, instituită drept un remediu intern eficient de apărare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești în cazul reclamantului este un remediu inefficient pentru asigurarea executării hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2008, încasarea sumei de 18 000 lei cu titlu de prejudiciu material, ce constituie plata pentru chirie pentru perioada 01

iulie 2014 – 31 decembrie 2014 și a sumei de 50 000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de Leșan Iurie, casată parțial hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din la 27 aprilie 2015, în partea respingerii capetelor de cerere privind constatarea încălcării articolului 6 § 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului, Articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție exprimat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-2655/08 din 10 noiembrie 2008, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral, fiind emisă în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează:

-S-a admis parțial acțiunea lui Leșan Iurie.

-S-a constatat încălcarea dreptului lui Leșan Iurie la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-2655/08 din 10 noiembrie 2008.

-S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Leșan Iurie despăgubirea pentru prejudiciul moral cauzat în valoare de 3 000 (trei mii) lei.

În rest acțiunea s-a respins, iar hotărârea primei instanțe s-a menținut.

La 08 februarie 2016, Leșan Iurie a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integral a acțiunii.

În motivarea cererii a indicat că, la aprecierea prejudiciului moral, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că hotărârea judecătorească nu se execută de o perioadă de timp care depășește 7 ani.

Consideră că, prin prisma jurisprudenței CEDO, cât și în baza recomandării CSJ, suma de 50 000 lei este una echitabilă pentru compensarea prejudiciului moral.

A mai indicat că, prin hotărârea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 08.02.2012 a fost constatată încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 10.11.2008 și s-a încasat de la statul Republicii Moldova în beneficiul lui Iurie Leșan prejudiciu moral și material suportat, în legătură cu neexecutarea hotărârii. Dreptul de recuperare a prejudiciului material a fost recunoscut de instanța de judecată, în baza Legii nr.87, indiferent de dreptul de proprietate.

La 04 martie 2016, recurs a declarat și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă a fi casată, ori instanțele de judecată nu a ținut cont de faptul că există circumstanțe de drept și de fapt care impun respingerea integrală a acțiunii ca neîntemeiată. Lui Iurie Leșan i-a fost acordat spațiu locativ în conformitate cu prevederile Legii nr.416 din.18.12.1990 cu privire la poliție, care la moment este abrogată. Intervalul de acțiune a acestui drept este direct proporțional cu durata de activitate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne sau a subdiviziunilor acestuia. Iurie Leșan nu se află în raporturi de muncă cu organele Ministerului Afacerilor Interne încă din 29.10.2012 și din acest moment nu are posibilitatea legală de a înainta careva pretenții față de Consiliul municipal Chișinău pentru asigurarea cu spațiu locativ. Hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 10.11.2008 a căzut în desuetudine și nu există temei de executare a acesteia.

A mai indicat că Leșan Iurie urma să dovedească existența prejudiciului moral, încă acest fapt nu a fost realizat.

Studiind materialele dosarului și analizând legalitatea deciziei contestate, în raport cu argumentele invocate în cererile de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Iurie Leșan ca fiind întemeiat și care necesită a fi admis, iar recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca fiind neîntemeiat și care necesită a fi respins, din următoarele considerente.

În speță, acțiunea civilă a fost inițiată de Iurie Leșan, în temeiul Legii nr.87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești (în continuare Legea nr.87 din 21.04.2011), în vederea constatării încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 28.10.2008 și reparării prejudiciului cauzat prin încălcarea acestui drept.

Conform art.2 alin.(1) al Legii nr.87 din 21.04.2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă.

Alin.(2) al aceluiași articol prevede că, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant).

În speță, pretențiile lui Iurie Leșan sunt formulate ca urmare a neexecutării hotărîrii Curții de Apel Chișinău nr.3-2655/08 din 10.11.2008, prin care a fost obligat Consiliul municipal Chișinău să-l asigure pe Iurie Leșan împreună cu membrii familie sale cu spațiu locativ (f.d.5-7).

Se cere a fi precizat faptul că, hotărîrea în cauză este irevocabilă și este în vigoare, ori materialele dosarului nu atestă contrariul.

Totodată, din materialele dosarului s-a stabilit cu certitudine că, pînă la moment, Iurie Leșan nu a fost asigurat cu spațiu locativ din fondul municipal, cu care urma să fie asigurat în baza hotărîrii Curții de Apel Chișinău nr.3-2655/08 din 10.11.2008, circumstanță care confirmă că hotărîrea în cauză nu a fost executată pînă la moment.

Obiecțiile invocate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, precum că întreruperea de către Iurie Leșan a raporturilor de serviciu cu organele afacerilor interne exclude executarea hotărîrii Curții de Apel Chișinău nr.3-2655/08, ca fiind căzută în desuetudine, sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute de instanța de recurs, în condițiile în care legislația procesual civilă reglementează cu suficientă claritate aspectele executării actelor de dispoziție a instanțelor judecătorești, nefiind prevăzută pretinsa instituție de drept pentru excluderea executării hotărîrii judecătorești.

Conform art.16 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, hotărîrile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sînt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Conform art.255 din Codul de Procedură Civilă, hotărîrea judecătorească se execută, în modul stabilit de lege, după ce rămîne definitivă, cu excepția cazurilor de executare imediată după pronunțare.

Conform art.11 lit.a) din Codul de Executare, sînt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de prezentul cod hotărîrile date de instanțele de judecată în pricinile de contencios administrativ, încheierile, ordonanțele și deciziile instanțelor de judecată, eliberate în cauze civile.

Mai mult ca atît, Colegiul reține că, asigurarea lui Iurie Leșan cu spațiu locativ din fondul municipal nu a fost condiționată de continuarea și/sau menținerea raporturilor de muncă dintre acesta și Ministerul Afacerilor Interne, ori asemenea circumstanțe nu se regăsesc și nu reies din hotărîrea Curții de Apel Chișinău nr.3-2655/08 din 10.11.2008.

Astfel, Colegiul remarcă că, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a eșuat, prin prisma prevederilor art.4 alin.(1) al Legii nr.87 din 21.04.2011, să confirme

netemeinicia pretențiilor lui Iurie Leșan în partea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, ori argumentarea Ministerului Justiției al Republicii Moldova nu a fost susținută prin probe pertinente și a fost lipsită de un suport de drept, deși conform normei de drept citate supra, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției.

La acest capitol, Colegiul consideră ca fiind justificate aprecierile instanței de apel, fiind constatat în speță faptul neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prin care a fost obligat Consiliul municipal Chișinău să-l asigure pe Iurie Leșan împreună cu membrii familie sale cu spațiu locativ.

Cu referire la aspectul ce ține de cuantumul prejudiciului ce urmează a fi reparat ca urmare a constatării neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, Colegiul reține că pretențiile lui Iurie Leșan în acest sens au fost formulate în mod repetat, ori anterior, Iurie Leșan s-a adresat în instanța de judecată cu cerere privind încasarea prejudiciului în temeiul Legii nr.87 din 24.04.2011, fiindu-i admise pretențiile și încasată suma de 89 340 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral (f.d.86-92). În situația în care încălcarea dreptului executării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești a fost constatată printr-o hotărâre irevocabilă a instanței de judecată, iar încălcarea dată nu a fost curmată și a persistat, Colegiul consideră întemeiată concluzia instanței de apel privind necesitatea compensării prejudiciului moral, ca fiind dictată de elucidarea corectă a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii.

În partea ce ține de cuantumul sumei încasate cu titlu de prejudiciu moral, Colegiul consideră că suma determinată de instanța de apel – 3 000 lei, este una echitabilă și rezonabilă, reieșind din caracterul suferințelor suportate în speță de Iurie Leșan și avînd în vedere că nu au fost stabilite alte careva circumstanțe care să impună majorarea acestui cuantum, nefiind administrate dovezi în acest sens.

Totodată, Colegiul reține ca fiind întemeiate criticile aduse de recurentul Iurie Leșan în partea ce ține de încasarea sumei de 18 000 de lei cu titlu de prejudiciu material, ori aprecierile instanței de apel la acest capitol sunt dictate de interpretarea eronată a normelor de drept ce reglementează raportul juridic litigios și neelucidarea completă a circumstanțelor cauzei.

Colegiul reține că, Legea nr.87 din 21.04.2011, este un remediu pentru persoanele fizice și juridice de compensare atît a prejudiciului material, cît și a prejudiciului moral, cauzat ca urmare a încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art.4 alin.(1) al Legii nr.87 din 21.04.2011, sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

În acest sens, Iurie Leșan a solicitat încasarea sumei de 18 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, fiind argumentată pretenția în cauză în baza contractului de locațiune din 01 noiembrie 2012 (f.d.33) și acordului suplimentar la contractul de locațiune (f.d.34), prin care se confirmă că Iurie Leșan a obținut cu drept de folosință spațiu locativ, pentru care s-a obligat să achite plata în sumă de 3 000 lei lunar.

Colegiul consideră că, în speță, cheltuielile suportate de Iurie Leșan în vederea obținerii dreptului de folosință asupra unui spațiu locativ, sunt generate de neexecutarea hotărârii Curții de Apel Chișinău nr.3-2655/08 din 10.11.2008, prin care a fost obligat Consiliul municipal Chișinău să-l asigure pe Iurie Leșan împreună cu membrii familie sale cu spațiu locativ și drept consecință, Iurie Leșan este în drept să pretindă la compensarea acestor cheltuieli prin prisma art.2 al Legii nr.87 din 21.04.2011.

Această apreciere reiterează și concluziile instanțelor de judecată care au constatat neexecutarea hotărârii Curții de Apel nr.3-2655/08 din 10.11.2008 în perioada noiembrie 2008 – octombrie 2012, fiind atribuită suma pentru plata chiriei la prejudiciul material și dispusă încasarea acestei sume în beneficiul lui Iurie Leșan, iar în conformitate cu art.123 alin.(2) din Codul de Procedură Civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Aprecierea instanței de apel, precum că prejudiciul material pretins nu poate fi compensat din motiv că hotărârea judecătorească neexecutată nu stipulează proprietatea asupra spațiului locativ, ci doar dreptul de folosință – chiria, este irelevantă speței, ori cheltuielile invocate de Iurie Leșan sunt suportate anume pentru locațiunea unui spațiu locativ și nu pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra imobilului, iar cheltuielile date nu urmau a fi suportate dacă hotărârea Curții de Apel Chișinău nr.3-2655/08 din 10.11.2008 era executată și Iurie Leșan era asigurat cu spațiu locativ.

Avînd în vedere că Iurie Leșan a prezentat probe pertinente și admisibile întru susținerea pretențiilor de compensare a prejudiciului material, iar în speță nu au fost constatate circumstanțe care vin să excludă prejudiciul pretins sau să diminueze cuantumul acestor cheltuieli, Colegiul reține că în speță se impune admiterea pretențiilor în această parte.

În consecință, Colegiul consideră recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca fiind neîntemeiat și care necesită a fi respins, iar recursul declarat de Iurie Leșan ca fiind întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015 și a hotărârii instanței de fond, în partea respingerii pretențiilor lui Iurie Leșan privind compensarea prejudiciului material și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, întemeiate pe circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii.

Conform art.445 alin.(1) lit.b) din Codul de Procedură Civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Având în vedere cele menționate, în conformitate cu art.445 alin.(1) lit.d) din Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiției,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se admite recursul declarat de Iurie Leșan.

Se casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015 și hotărârea Judecătoriei sectorului Buiucani municipiul Chișinău din 27 aprilie 2015, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Leșan împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind încasarea prejudiciului material și moral ca urmare a neexecutării hotărârii instanței de judecată, în partea ce ține de încasarea prejudiciului material și se emite în această parte o nouă hotărâre, prin care se admit pretențiile lui Iurie Leșan.

Se încasează de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Iurie Leșan suma de 18 000 (optsprezece mii) lei cu titlu de prejudiciu material. În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2015 se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecători –

Svetlana Filincova

Valentina Clevadî

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

